

Det er man imod, og det har man vist på utallige måder.

Man forhindrer den kritiske debat, der burde være i vores samfund om, hvorvidt vi nu er så gode, som vi tror; er vi nu så gode, som vi tror, fordi vi hvert eneste år sender nogle milliarder af sted til verdens fattigste lande? Det er vi jo ikke, for man har jo ikke bare beskåret bistanden. Vi er også nødt til at prøve at få større kendskab til, hvordan verden er indrettet. Vi giver noget bistand med den ene hånd, men vi tager altså med den anden. Det gør vi i kroner og øre, ved at vi får nogle enorme renter til den vestlige verdens pengeinstitutter på grund af gælden, som den tredje verden har, og det gør vi jo også på grund af den ulige måde, som handelen er opbygget på.

De køber vores varer, vores teknologi og vores forskellige ydelser for store midler, hvori- mod vi køber deres varer billigt. Vi køber en T-shirt i Bangladesh for 12 øre, og vi køber råvarer, der er billigere end nogen sinde; f.eks. er kaffeprisen lavere, end den har været i mange år. I det hele taget udsuger vi landene for en masse af deres værdier til en meget lav pris, og vi har påtvunget dem et økonomisk system inden for globaliseringen, der gør, at de bliver tvunget til de mest elendige arbejdsvilkår, sådan som vi har fået det demonstreret i forbindelse med granit fra Kina, der har givet de mennesker, der savede den frem og polerede den, stenlunger. Vi bruger hospitalsudstyr som sårhager og andre ting af den type, der skal bruges ved operationer, som er produceret af børnearbejdere i Pakistan, og man kan tage en masse andre eksempler på, hvordan globaliseringen virker uretfærdigt, fordi den tvinger udviklingslandene til elendige arbejdsvilkår og manglende hensyntagen til miljøet.

Det er en negativ spiral, som vi er med til at tvinge de lande ind i. Den gør, at nogle grupper bliver rige, f.eks. de, der ejer virksomheder i de lande. Nogle i mellemklassen bliver også rige, men der er altså også enormt store befolkningsgrupper, der bliver fattige og oplever ganske forfærdelige vilkår. Det er den slags bedre viden om, hvordan verdens økonomi fungerer, der skal til.

Vi står altså på den side, der profiterer mest af globaliseringen – nu snakker jeg ikke om det enkelte menneske, for der er jo også folk i Danmark, der bliver ramt, men om, hvordan vi som samfund profiterer af globaliseringen på bekostning af elendige vilkår i den tredje verden. Ikke

alene skal vi ud og fortælle – det skal vi selvfølgelig også – at mennesker i den tredje verden har det skidt, men vi er også nødt til at gå ud og fortælle, hvorfor verden er indrettet, som den er, altså på en sådan måde, at der føres værdier fra dem til os, og at pengene ikke, som de fleste måske tror, flyder fra os til dem. Det er den type informationer og debat, der er brug for.

Der er brug for information, der går ud til befolkningen, og som den ikke bare kan tage imod, som det ligesom lød før. Det er jo ikke bare et spørgsmål om at give befolkningen nogle holdninger; det er et spørgsmål om at give nogle informationer, som kan danne grundlag for debat og dannelse af holdninger. Så vil der komme et helt andet billede af virkeligheden end det, de borgerlige partier nogle gange maler, når de siger, at bare der kommer mere frihandel på verdensplan, bliver alle glade. Næ, sådan er det ikke. Der er nogle, der bliver frygtelig kede af det.

Vi støtter forslaget.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Ny Alliances ordfører, hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 19:11

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Ny Alliance er jo også medforslagsstiller på dette beslutningsforslag. Vi er ikke helt så mange, der står bag forslaget, som vi var, den dag det blev fremsat, men alligevel er det et rigtig godt forslag.

Som man har været inde på, er der jo ikke noget galt med hverken Danmarksindsamling eller Køb en Ged eller de tiltag, der nu gøres. Det er der ikke noget galt i, men der er jo samtidig en utrolig stor risiko for en tivolisering af de komplekse problemstillinger, som jo findes på området her, og det er ikke noget, som markedskræfterne i sig selv udligner. Derfor er det nok nødvendigt, at vi skaffer midler til netop at kunne give mere oplysning til befolkningen, således at vi til syvende og sidst kan træffe nogle bedre beslutninger og ikke ligger under for lidt mere tivolagtige argumenter på det her område.

Hvis vi skal bevare troværdigheden, handler det nemlig virkelig om, at vi også får udbredt kendskabet til den kompleksitet, der er på området. Det er ikke altid lige let, men jeg er meget glad for, at der i forslaget bl.a. nævnes den mulighed, at man i forbindelse med de store landsindsamlinger kobler dem sammen med et styk-